

10.7. Kościół Parafialny p.w. św. Marii Magdaleny we Włókach

Kościół położony jest na niewielkim wzniesieniu, w środku wsi. Jego powierzchnia wynosi 128 m², kubatura: 830 m³. Budowla charakteryzuje się prezbiterium zamkniętym trójbocznie, kwadratową wieżą od zachodu, płaskim stropem i wyposażeniem barokowym z XVII i XVIII w. (ołtarze: główne i boczne, elementy snycerki ornamentalnej, pozytyw organowy)[Fot.15]. Od 2001 r. w świątyni, o znakomitych warunkach akustycznych, prowadzona jest działalność koncertowa. Odbywają się w niej koncerty muzyki kameralnej z udziałem wirtuozów, śpiewaków i renomowanych zespołów.

Historia

Najstarszy kościół drewniany w powiecie bydgoskim zbudowany w stylu barokowym. Powstał on w 1699 roku, w miejscu średniowiecznej świątyni wzniesionej przez cysterskiego opata z Koronowa Ignacego Gnińskiego. W 1778 r. konsekrowany. Większe naprawy miały miejsce w 1878 r. Kościół usytuowano na wzniesieniu, otoczonym od wschodu i południa rowem z wodą. Usytuowanie to miało charakter obronny. Kościół otoczony jest cmentarzem ze starodrzewiem. Ołtarz pochodzi z XIX w. W jego środkowej części umieszczony jest obraz Matki Boskiej Świeckiej z Dzieciątkiem, pochodzący z drugiej połowy XIX w. Nieco dalej symetrycznie po bokach nastawy ołtarza, rozmieszczone są rzeźby świętych Piotra i Pawła. Nie znana jest dokładniej data powstania rzeźby. W zwieńczeniu ołtarza umieszczone są rzeźby dwóch leżących aniołków z XVII w. oraz dwóch puttów z XVIII w. Poniżej obrazu centralnego znajduje się tabernakulum, z ustawionym na nim krzyżem. Barokowy styl posiadają także dwa boczne ołtarze, zbudowane w kształcie ram. Lewy ołtarz pochodzi z ok. 1700 r., jego dekorację stanowią motywy bujnego akantu. W zwieńczeniu ołtarza znajduje się rzeźba, patronki kościoła św. Marii Magdaleny. Ponadto w kościele, w polu środkowym można dojrzeć malowany na płótnie obraz śmierci Marii Magdaleny z drugiej połowy XVII w. Drugi ołtarz o dekoracji chrząstkowej, z aniołkami i główkami puttów datuje się na lata 1650-1680. Barokowe akcenty występują również w obrazach: św. Andrzeja, z okresu 1720-1750, św. Marii Magdaleny z XVIII w. Matki Boskiej Bolesnej i Zwiastowania. Z drugiej połowy XVIII w. pochodzi drewniana ambona. Bardzo cenny zabytek stanowi pozytyw organowy. Został on wykonany przez nieznanego autora w 1733 r. Na uwagę zasługuje również rokokowo-klasycystyczna, trybowana monstrancja z końca XVIII w.

Wnętrze

Ściany nawy i prezbiterium, oraz przyległej zakrystii o konstrukcji zrębowej, szalowane od zewnątrz pionowymi deskami z listowaniem styków. Budowla z nawą czteroboczną, zbliżoną do kwadratu, na osi nawy węższe prezbiterium, zamknięte trójbocznie, z przebudowaną od północy prostokątną zakrystią. Do nawy przylega od zachodu kwadratowa wieża, węższa od korpusu, a od południa pośrodku elewacji kwadratowa kruchta z wejściem. Nawa i prezbiterium kryte dachami dwuspadowymi, dach nad prezbiterium niższy, zakończony trójpołaciowo. Wieża dwukondygnacyjna. Kościół odznacza się prostą bryłą i oszczędnym detałem snycerskim.